Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
(δεύτερο τμήμα)

της 28ης Οκτωβρίου 2010 *

«Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Απόφαση περί απολύσεως — Καθήκον αρωγής — Επαγγελματική ανεπάρκεια — Ιατρικοί λόγοι»

Στην υπόθεση F-92/09,

με αντικείμενο προσφυγή των άρθρων 236 ΕΚ και 152 ΑΕ,

U, πρώην υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Λουξεμβούργου (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενη από τους F. Moyse και A. Salerno, δικηγόρους,

προσφεύγουσα-ενάγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τους S. Seyr, K. Zejdová και J. F. de Wachter,

καθού-εναγομένου,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους Χ. Ταγαρά, πρόεδρο, S. Van Raepenbusch (εισηγητή) και M. I. Rofes i Pujol, δικαστές,

γραμματέας: R. Schiano, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 8ης Ιουλίου 2010,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: Δικαστήριο ΔΔ) στις 6 Νοεμβρίου 2009, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της 6ης Ιουλίου 2009 με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προέβη στην απόλυσή της από 1ης Σεπτεμβρίου 2009 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) και, αφετέρου, την καταβολή, υπό την επιφύλαξη παντός δικαιώματος, του ποσού των 15 000 ευρώ ως χρηματικής ικανοποιήσεως για την ηθική βλάβη που ισχυρίζεται ότι υπέστη.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Το νομικό πλαίσιο

2 Το άρθρο 9, παράγραφος 6, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) ορίζει:

«Η συμβουλευτική επιτροπή ίσης εκπροσώπησης για την επαγγελματική ανεπάρκεια καλείται να διατυπώσει τη γνώμη της για την εφαρμογή του άρθρου 51.»

3 Το άρθρο 24 του ΚΥΚ ορίζει:

«[Η Ένωση] παρέχ[ει] βοήθεια στον υπάλληλο, ιδίως σε περίπτωση διώξεως των δραστών απειλών, προσβολών, εξυβρίσεων ή αποπειρών εναντίον του προσώπου και της περιουσίας είτε του ιδίου είτε των μελών της οικογενείας του, λόγω της ιδιότητάς του ή των καθηκόντων του.

[Η Ένωση] επανορθών[ει] αλληλεγγύως τις ζημίες που έχουν προκληθεί στην περίπτωση αυτή στον υπάλληλο στο μέτρο που ο τελευταίος δεν είναι, εκ δόλου ή βαρείας αμελείας, υπαίτιος των ζημιών αυτών και εφόσον δεν έχει δυνηθεί να επιτύχει επανόρθωση από τον δράστη.»

4 Το άρθρο 51 του ΚΥΚ ορίζει:

«1. Κάθε όργανο καθορίζει τις διαδικασίες εκείνες που επιτρέπουν την ανίχνευση, διαχείριση και επίλυση των περιπτώσεων επαγγελματικής ανεπάρκειας έγκαιρα και με κατάλληλο τρόπο. Όταν εξαντληθούν οι διαδικασίες αυτές, ο υπάλληλος ο οποίος, με βάση διαδοχικές περιοδικές εκθέσεις κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 43, συνεχίζει να επιδεικνύει επαγγελματική ανεπάρκεια κατά την άσκηση των καθηκόντων του, μπορεί να απολύεται, να υποβιβάζεται ή να κατατάσσεται σε κατώτερη ομάδα καθηκόντων στον ίδιο βαθμό ή σε κατώτερο.

2. Κάθε πρόταση περί απολύσεως, υποβιβασμού κατά βαθμό ή ομάδα καθηκόντων ενός υπαλλήλου, εκθέτει τους λόγους που την αιτιολογούν και γνωστοποιείται στον ενδιαφερόμενο. Η πρόταση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής παραπέμπεται στη συμβουλευτική επιτροπή ίσης εκπροσώπησης που αναφέρεται στο άρθρο 9, παράγραφος 6.

3. Ο υπάλληλος έχει το δικαίωμα να λαμβάνει πλήρως γνώση του ατομικού του φακέλου και να λαμβάνει αντίγραφα όλων των εγγράφων της διαδικασίας. Διαθέτει, για την προετοιμασία της υπεράσπισής του, προθεσμία τουλάχιστον δεκαπέντε ημερών από την ημερομηνία παραλαβής της προτάσεως. Δύναται να ζητεί τη συνδρομή προσώπου της επιλογής του. Ο υπάλληλος δύναται να υποβάλει γραπτές παρατηρήσεις. Τυγχάνει ακροάσεως από τη συμβουλευτική επιτροπή ίσης εκπροσώπησης. Ο υπάλληλος δύναται επίσης να καλεί μάρτυρες.

4. Ενώπιον της συμβουλευτικής επιτροπής ίσης εκπροσώπησης, το όργανο εκπροσωπείται από ειδικά προς τούτο εντεταλμένο από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή υπάλληλο. Ο εν λόγω υπάλληλος απολαύει των ίδιων δικαιωμάτων, όπως και ο ενδιαφερόμενος υπάλληλος.

5. Βάσει της αναφερόμενης στην παράγραφο 2 πρότασης και λαμβάνοντας υπόψη, ενδεχομένως, τις γραπτές και προφορικές δηλώσεις του ενδιαφερομένου υπαλλήλου ή των μαρτύρων, η συμβουλευτική επιτροπή ίσης εκπροσώπησης διατυπώνει, με πλειοψηφία, αιτιολογημένη γνώμη που αναφέρει το κατά την κρίση της επιβαλλόμενο μέτρο, ενόψει των γεγονότων που αποδείχθηκαν βάσει αιτήσεώς της. Διαβιβάζει τη γνώμη αυτή στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή και στον ενδιαφερόμενο υπάλληλο εντός δύο μηνών από την ημερομηνία που επελήφθη της υποθέσεως. Ο πρόεδρος δεν ψηφίζει στις αποφάσεις της συμβουλευτικής επιτροπής ίσης εκπροσώπησης, εκτός εάν πρόκειται για διαδικαστικά ζητήματα και σε περίπτωση ισοψηφίας των μελών.

Η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή εκδίδει την απόφασή της εντός δύο μηνών αφότου λάβει τη γνώμη της επιτροπής ίσης εκπροσώπησης, και αφού προηγουμένως ακούσει τον υπάλληλο. Η απόφαση πρέπει να αιτιολογείται. Αναφέρει την ημερομηνία από την οποία παράγει αποτελέσματα.

6. Ο απολυθείς για λόγους επαγγελματικής ανεπάρκειας υπάλληλος δικαιούται κατά μήνα αποζημίωσης απόλυσης ίσης προς το μηνιαίο βασικό μισθό υπαλλήλου πρώτου κλιμακίου του βαθμού 1 και επί το καθοριζόμενο στην παράγραφο 7 διάστημα. Ο υπάλληλος δικαιούται επίσης να λαμβάνει, κατά το ίδιο διάστημα, τα προβλεπόμενα στο άρθρο 67 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης οικογενειακά επιδόματα. Το επίδομα στέγης υπολογίζεται βάσει του μηνιαίου βασικού μισθού υπαλλήλου βαθμού 1 σύμφωνα με το άρθρο 1 του Παραρτήματος VII.

Η αποζημίωση αυτή δεν καταβάλλεται στην περίπτωση που ο υπάλληλος παραιτηθεί μετά την κίνηση της διαδικασίας που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2 και 3, ή που ήδη δικαιούται άμεσης καταβολής πλήρους συντάξεως. Εάν δικαιούται επιδόματος ανεργίας στο πλαίσιο εθνικού συστήματος προστασίας κατά της ανεργίας, το ποσό του εν λόγω επιδόματος αφαιρείται από την ανωτέρω αποζημίωση.

7. Το διάστημα κατά το οποίο διενεργούνται οι αναφερόμενες στην παράγραφο 6 πληρωμές υπολογίζεται ως εξής:

α) αν, κατά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης για απόλυση, ο ενδιαφερόμενος δεν έχει συμπληρώσει πέντε έτη υπηρεσίας, το διάστημα είναι τριών μηνών·

β) αν ο ενδιαφερόμενος έχει συμπληρώσει πέντε ή περισσότερα έτη, αλλά όχι δέκα έτη υπηρεσίας, το διάστημα είναι έξι μηνών·

γ) αν ο ενδιαφερόμενος έχει συμπληρώσει δέκα ή περισσότερα έτη, αλλά όχι είκοσι έτη υπηρεσίας, είναι εννέα μηνών·

δ) αν ο ενδιαφερόμενος έχει συμπληρώσει πάνω από είκοσι έτη υπηρεσίας, το διάστημα είναι δώδεκα μηνών.

8. Στην περίπτωση υποβιβασμού ή κατάταξής του σε κατώτερη ομάδα καθηκόντων για λόγους επαγγελματικής ανεπάρκειας, ο υπάλληλος δύναται, μετά την πάροδο έξι ετών, να ζητεί την απάλειψη από τον ατομικό του φάκελο κάθε μνείας του μέτρου αυτού.

9. Ο υπάλληλος δικαιούται επιστροφής των εύλογων εξόδων με τα οποία επιβαρύνθηκε με δική του πρωτοβουλία κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένης της αμοιβής συνηγόρου υπερασπίσεώς του που δεν ανήκει στο όργανο, στην περίπτωση που η προβλεπόμενη στο παρόν άρθρο διαδικασία τερματίζεται χωρίς να έχει ληφθεί απόφαση για απόλυση, υποβιβασμό ή κατάταξη του υπαλλήλου σε κατώτερη ομάδα καθηκόντων.»

5 Το άρθρο 59 του ΚΥΚ ορίζει τα εξής:

«1. Ο υπάλληλος που αποδεικνύει ότι κωλύεται να ασκήσει τα καθήκοντά του λόγω ασθενείας ή ατυχήματος απολαύει αναρρωτικής αδείας.

[…]

4. Η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δύναται να προσφύγει στην επιτροπή αναπηρίας για την περίπτωση υπαλλήλου του οποίου το σύνολο αναρρωτικών αδειών υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες κατά τη διάρκεια περιόδου τριών ετών.

5. Ο υπάλληλος δύναται να τίθεται αυτεπαγγέλτως σε άδεια, μετά από εξέταση που διενεργείται από τον ιατρό-σύμβουλο του οργάνου, αν το απαιτεί η κατάσταση της υγείας του ή αν στην κατοικία του έχει εκδηλωθεί μεταδοτική νόσος.

[…]»

6 Το άρθρο 1 των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων σχετικά με τη διαδικασία βελτίωσης που εφαρμόζεται στο πλαίσιο της ανίχνευσης, διαχείρισης και επίλυσης των περιπτώσεων επαγγελματικής ανεπάρκειας των υπαλλήλων (στο εξής: εσωτερικές κανονιστικές διατάξεις), όπως αυτές ενεκρίθησαν από το προεδρείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις 3 Ιουλίου 2006, ορίζει τα εξής:

«Η διαδικασία αντιμετώπισης της επαγγελματικής ανεπάρκειας που καθορίζεται στις παρούσες εσωτερικές κανονιστικές διατάξεις σύμφωνα με το άρθρο 51, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης (στο εξής: διαδικασία βελτίωσης) έχει ως στόχο να διασφαλίσει ότι κάθε περίπτωση αντιμετωπίζεται σε πρώιμο στάδιο και κατά τρόπο συστηματικό, προκειμένου να βοηθηθεί ο οικείος υπάλληλος ώστε να ανακτήσει το απαιτούμενο επίπεδο επιδόσεων για την εκτέλεση των καθηκόντων που περιγράφονται στην έκθεση αξιολόγησης, σύμφωνα με το δελτίο της φύσης των καθηκόντων του, και να αποφευχθεί έτσι η λήψη, έναντι αυτού, των μέτρων που προβλέπει το άρθρο 51 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης (απόλυση, υποβιβασμός ή κατάταξη σε κατώτερη ομάδα καθηκόντων στον ίδιο βαθμό ή σε κατώτερο).»

7 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων προβλέπει ότι:

«Η διαδικασία βελτίωσης εφαρμόζεται παράλληλα με τη βαθμολογική διαδικασία που περιγράφεται στις γενικές εκτελεστικές διατάξεις σχετικά με τις βαθμολογικές εκθέσεις […] (στο εξής: ΓΕΔ Βαθμολογίας).»

8 Το άρθρο 7 των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων ορίζει ότι:

«1. Αφ' ης στιγμής εντοπίσει ενδείξεις επαγγελματικής ανεπάρκειας, ο πρώτος βαθμολογητής καλεί με σημείωμα τον υπάλληλο, διευκρινίζοντάς του το θέμα της συνέντευξης. Στο εν λόγω σημείωμα, ενημερώνει τον υπάλληλο για τα δικαιώματά του, όπως ορίζονται στο άρθρο 14 των παρουσών κανονιστικών διατάξεων. Μετά το πέρας της συνέντευξης, ο πρώτος βαθμολογητής ενημερώνει τον τελικό βαθμολογητή με δεόντως αιτιολογημένη επιστολή. Ο υπάλληλος λαμβάνει αντίγραφο της επιστολής αυτής.

2. Ο τελικός βαθμολογητής ενημερώνει ενδεχομένως τη Διεύθυνση Στρατηγικής Ανθρωπίνων Πόρων της ΓΔ Προσωπικού, προκειμένου η τελευταία να ορίσει ένα σύμβουλο. Ο τελικός βαθμολογητής καλεί αμέσως τον υπάλληλο σε συνέντευξη. Ο πρώτος βαθμολογητής και ο σύμβουλος παρίστανται επίσης σε αυτή.

3. Κατά τη διάρκεια της συνέντευξης, ο τελικός βαθμολογητής εντοπίζει τους λόγους των διαπιστωθεισών ανεπαρκειών, αποφασίζει ενδεχομένως να κινήσει τη διαδικασία βελτίωσης και ορίζει στον υπάλληλο ένα πρόγραμμα στήριξης (στο εξής: σχέδιο βελτίωσης). Ενημερώνει επίσης τον υπάλληλο για όλα όσα συνεπάγεται η διαδικασία βελτίωσης.

[…]»

9 Το άρθρο 8 των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων ορίζει τα εξής:

«1. Αν, κατά τη συνέντευξη που προβλέπεται στο […] άρθρο 7, ο τελικός βαθμολογητής συμπεράνει ότι οι ενδείξεις που παρατηρήθηκαν στον υπάλληλο ενδέχεται να οφείλονται σε προβλήματα ιατρικής φύσεως, ή αν ο υπάλληλος αναφερθεί σε προβλήματα αυτού του είδους, ζητεί αμέσως ενημέρωση από

την Ιατρική Υπηρεσία. Στην περίπτωση αυτή, η ενδεχόμενη απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας βελτίωσης και τον καθορισμό του σχεδίου βελτίωσης αναβάλλονται έως ότου ληφθεί η απάντηση της Ιατρικής Υπηρεσίας.

2. Η Ιατρική Υπηρεσία κοινοποιεί γραπτώς την απάντησή της στον τελικό βαθμολογητή, στον ενδιαφερόμενο υπάλληλο και στο σύμβουλο, στο πλαίσιο του αυστηρού σεβασμού του ιατρικού απορρήτου και της εμπιστευτικότητας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

3. Αν η Ιατρική Υπηρεσία απαντήσει ότι η κατάσταση του υπαλλήλου θα πρέπει να αντιμετωπισθεί αποκλειστικά και μόνον κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης που αφορούν την κατάσταση της υγείας των υπαλλήλων, ο τελικός βαθμολογητής δεν μπορεί να τον υποβάλει στη διαδικασία βελτίωσης. Ο υπάλληλος, ο πρώτος βαθμολογητής και ο σύμβουλος ενημερώνονται σχετικώς.

4. Στην αντίθετη περίπτωση, ο τελικός βαθμολογητής καλεί εκ νέου τον υπάλληλο, τον πρώτο βαθμολογητή και το σύμβουλο, προκειμένου να κινηθεί η διαδικασία βελτίωσης και να ορισθεί το σχέδιο βελτίωσης.

5. Η Ιατρική Υπηρεσία μπορεί να παρέμβει μεταγενέστερα, ανά πάσα στιγμή, κοινοποιώντας γραπτώς στον τελικό βαθμολογητή και στον υπάλληλο την εκτίμησή της σχετικά με την κατάσταση της υγείας του υπαλλήλου, καθώς και για τα συμπεράσματα που αποκόμισε. Ο πρώτος βαθμολογητής, ο σύμβουλος και ο ενδιαφερόμενος υπάλληλος τηρούνται ενήμεροι. Επί τη βάσει των συμπερασμάτων αυτών, ο τελικός βαθμολογητής μπορεί, ανάλογα με την περίπτωση, να αποφασίσει να κινήσει τη διαδικασία βελτίωσης ή να περατώσει μια ήδη κινηθείσα διαδικασία βελτίωσης.»

10 Το άρθρο 12 των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων ορίζει τα εξής:

«1. Στη διάρκεια του Ιουλίου, καταρτίζεται η ενδιάμεση έκθεση που προβλέπεται στο άρθρο 17, δεύτερο εδάφιο, των ΓΕΔ Βαθμολογίας, κατόπιν συνέντευξης των δύο βαθμολογητών με τον υπάλληλο, παρουσία του συμβούλου. Η ενδιάμεση έκθεση λαμβάνει ημερομηνία και υπογράφεται από τους δύο βαθμολογητές και τον υπάλληλο, ο οποίος μπορεί, ενδεχομένως, να προσθέσει τις παρατηρήσεις του. Ο σύμβουλος λαμβάνει αντίγραφό της.

2. Αν η ενδιάμεση έκθεση καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν υφίστανται πλέον ενδείξεις επαγγελματικής ανεπάρκειας στον υπάλληλο, ο τελικός βαθμολογητής προβαίνει στην περάτωση της διαδικασίας βελτίωσης, και δεν εφαρμόζεται το [...] άρθρο 13. Στην αντίθετη περίπτωση, ο τελικός βαθμολογητής, ύστερα από γνωμοδότηση του συμβούλου, επιβεβαιώνει τη συνέχιση της διαδικασίας βελτίωσης έως τη λήξη του έτους αναφοράς. Και στις δύο περιπτώσεις, ο υπάλληλος ενημερώνεται με γραπτό σημείωμα.

[...]»

Ιστορικό της διαφοράς

11 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα διορίστηκε ως υπάλληλος του Κοινοβουλίου την 1η Μαΐου 2005 με την ιδιότητα της γραμματέως βαθμού C*1 (μετονομασθέντος ακολούθως σε AST 1). Μετά δε το πέρας της δοκιμαστικής περιόδου υπηρεσίας της από 1ης Μαΐου 2005 έως 31 Ιανουαρίου 2006, μονιμοποιήθηκε στη μονάδα «Προγραμματισμού και Διαχείρισης της ζήτησης μεταφράσεων» της ΓΔ «Μετάφραση και Εκδόσεις».

12 Στην έκθεση βαθμολογίας του έτους 2005, ο πρώτος βαθμολογητής αναφερόμενος στην προσφεύγουσα-ενάγουσα τη χαρακτήρισε ως νεοδιορισθείσα υπάλληλο χαίρουσα της εκτιμήσεως των συναδέλφων της. Στην ίδια έκθεση βαθμολογήσεως, κρίθηκε προαγώγιμη.

13 Η έκθεση βαθμολογίας του έτους 2006 ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα, μολονότι εξακολουθούσε να είναι προαγώγιμη, έπρεπε να βελτιώσει τις επικοινωνιακές της δεξιότητες. Περαιτέρω επισήμανε ότι οι δυσκολίες της στο πεδίο των διαπροσωπικών σχέσεων οφείλονταν ενίοτε στην έλλειψη επικοινωνίας της με τους συναδέλφους και ότι, «καίτοι η απόδοσή της ήταν ικανοποιητική, η προθυμία της για επικοινωνία με τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας είχε εξασθενίσει σημαντικά».

14 Με επιστολή της 10ης Ιουλίου 2007, ο προϊστάμενος της μονάδας «Προγραμματισμού και Διαχείρισης της ζήτησης μεταφράσεων» της ΓΔ «Μετάφραση και Εκδόσεις» (στο εξής: προϊστάμενος) προέτρεψε τον γενικό διευθυντή της ως άνω ΓΔ (στο εξής: γενικός διευθυντής) να «εξετάσει το ενδεχόμενο εκκινήσεως της διαδικασίας βελτιώσεως» για την προσφεύγουσα-ενάγουσα. Στην επιστολή αυτή ο προϊστάμενος μνημόνευε τη συνέντευξη της 9ης Ιουλίου 2007 στην οποία κλήθηκε η προσφεύγουσα-ενάγουσα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 1, των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων.

15 Επιπλέον, την 8η Αυγούστου 2007, ο προϊστάμενος απηύθυνε στον γενικό διευθυντή επιστολή, στην οποία έκανε λόγο, μεταξύ άλλων, για πλημμέλειες της προσφεύγουσας-ενάγουσας στη διαχείριση της ζητήσεως μεταφράσεων, αδυναμία επικοινωνίας με τους συναδέλφους, παράτυπες απουσίες, όπως και ανάρμοστη και αντιεπαγγελματική συμπεριφορά αυτής. Στην επιστολή του εξάλλου σημείωνε τα εξής:

«[Η προσφεύγουσα-ενάγουσα] διαθέτει πανεπιστημιακή κατάρτιση και, ενδεχομένως, της προκαλείται έντονο αίσθημα απογοητεύσεως καθ' ο μέτρο υποχρεούται να εκπληρώνει καθήκοντα γραμματέως. Έχω την πεποίθηση ότι [η προσφεύγουσα-ενάγουσα] επιδεικνύει σχετική περιφρόνηση προς το αντικείμενο εργασίας της, θεωρώντας ότι αυτό στερείται παντελώς σημασίας. Εκτός αυτού, πρέπει να σημειωθεί ότι οι επιδόσεις και η συμπεριφορά της έχουν αλλάξει ριζικώς μετά τη μονιμοποίησή της.»

16 Δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων, η προσφεύγουσα-ενάγουσα κλήθηκε στις 17 και 20 Σεπτεμβρίου 2007 αντιστοίχως σε δύο συνεντεύξεις. Με το πέρας αυτών των συνεντεύξεων, κινήθηκε, στις 24 Σεπτεμβρίου 2007, διαδικασία βελτιώσεως με ταυτόχρονη εφαρμογή σχεδίου βελτιώσεως μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2007. Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας, ο προϊστάμενος ήταν ο πρώτος βαθμολογητής και ο γενικός διευθυντής ο τελικός βαθμολογητής.

17 Κατόπιν νέας συνεντεύξεως με την προσφεύγουσα-ενάγουσα στις 3 Δεκεμβρίου 2007, ο γενικός διευθυντής αποφάσισε, με επιστολή της 10ης Δεκεμβρίου 2007, να παρατείνει τη διαδικασία βελτιώσεως. Εντούτοις, στην επιστολή αυτή διαπίστωσε βελτίωση των επιδόσεων και της συμπεριφοράς της προσφεύγουσας-ενάγουσας από της εκκινήσεως της διαδικασίας βελτιώσεως και εντεύθεν.

18 Από την έκθεση βαθμολογήσεως του έτους 2007, η οποία καταρτίσθηκε κατά τους μήνες Μάρτιο και Απρίλιο του 2008, προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι, παρά τις συνεχείς προειδοποιήσεις, κατά το έτος 2007 παρατηρήθηκε σημαντική επιδείνωση των επιδόσεων της προσφεύγουσας-ενάγουσας. Με την έκθεση αυτή η προσφεύγουσα-ενάγουσα κρίθηκε πλέον ως μη προαγώγιμη υπάλληλος.

19 Ενδιάμεση έκθεση καταρτίστηκε κατά τον μήνα Ιούλιο του 2008, σύμφωνα με το άρθρο 12 των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων. Η έκθεση αυτή, που αφορούσε την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Ιουνίου 2008, ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα είχε εν μέρει βελτιώσει τη στάση της ως προς το έργο που επιτελούσε και τους συναδέλφους με τους οποίους συνεργάζετο. Καίτοι η έκθεση δεν κατέληγε σε διαπίστωση επαγγελματικής ανεπάρκειας, εντούτοις διευκρίνιζε ότι η ως άνω θετική εξέλιξη τελούσε υπό την προϋπόθεση βελτιώσεως στο μέλλον των εν γένει επιδόσεων της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

20 Με επιστολή της 9ης Ιουλίου 2008, ο προϊστάμενος ενημέρωσε την προσφεύγουσα-ενάγουσα για σχετική παράταση της διαδικασίας βελτιώσεως έως τα τέλη του 2008.

21 Στις 12 Αυγούστου 2008, η προσφεύγουσα-ενάγουσα κλήθηκε να παρουσιαστεί ενώπιον της ιατρικής υπηρεσίας στις 14 Αυγούστου 2008.

22 Στις 4 Σεπτεμβρίου 2008, κατόπιν αιτήματος του υπευθύνου στην υπηρεσία ανθρωπίνου δυναμικού της ΓΔ «Μετάφραση και Εκδόσεις», ο οποίος εμφανίστηκε προβληματισμένος επειδή η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν ανταποκρίθηκε στη μνημονευθείσα στην προηγούμενη σκέψη πρόσκληση της ιατρικής υπηρεσίας, κοινωνική λειτουργός του Κοινοβουλίου μετέβη στον τόπο εργασίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας. Σύμφωνα με την κοινωνική λειτουργό, κατά τη συνάντησή τους, η προσφεύγουσα-ενάγουσα διαβεβαίωσε ότι δεν υπάρχει λόγος «να ανησυχούν» για αυτήν οι ιεραρχικώς προϊστάμενοί της.

23 Στις 13 Οκτωβρίου 2008, στο πλαίσιο της διαδικασίας βελτιώσεως και κατά τη διάρκεια συνεντεύξεως παρουσία του προϊσταμένου, προτάθηκε στην προσφεύγουσα-ενάγουσα να μετατεθεί στη μονάδα «Χ» της ΓΔ «Μετάφραση και Εκδόσεις». Η προσφεύγουσα-ενάγουσα δέχτηκε αυτήν την πρόταση και μετατέθηκε στην οικεία υπηρεσία τον Οκτώβριο του 2008. Κατά τη συνέντευξη αυτή, αποφασίστηκε να επισπευσθεί η σχετική με τη διαδικασία βελτιώσεως τελική συνέντευξη για τις 26 Νοεμβρίου 2008, λόγω την ετήσιων αδειών των οποίων εδικαιούτο η προσφεύγουσα-ενάγουσα για τον μήνα Δεκέμβριο του 2008.

24 Στις 19 Νοεμβρίου 2008, ο προϊστάμενος και ο γενικός διευθυντής έλαβαν επιστολή από υπάλληλο διοικήσεως της μονάδας «Χ» η οποία συνοδεύετο από πρακτικό συνδιασκέψεως του ως άνω υπαλλήλου διοικήσεως με τον προϊστάμενο της εν λόγω μονάδας στις 5 Νοεμβρίου 2008, με αντικείμενο την ενσωμάτωση της προσφεύγουσας-ενάγουσας στη μονάδα αυτή. Το πρακτικό ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα παρά τις αγαθές της προαιρέσεις παρουσίαζε προβλήματα επικοινωνίας με τους συναδέλφους της, στη μονάδα είχε απομονωθεί εξαιτίας της συμπεριφοράς της, ενώ ο αρμόδιος προϊστάμενος εξέφραζε φόβους για τυχόν μελλοντική επιδείνωση των σχέσεων εντός της μονάδας. Επιπροσθέτως, το πρακτικό ανέφερε ότι, καίτοι είχε καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να χορηγηθεί, σε περίπτωση ανάγκης, στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ψυχολογική υποστήριξη από ιατρό ή κοινωνικό λειτουργό, εντούτοις η προσφεύγουσα-ενάγουσα την είχε απορρίψει επανειλημμένως αρνούμενη την ύπαρξη σχετικών προβλημάτων.

25 Στις 20 Νοεμβρίου 2008, ο ιατρός-σύμβουλος του Κοινοβουλίου δέχθηκε στο γραφείο του, παρουσία εν μέρει και της κοινωνικής λειτουργού, την προσφεύγουσα-ενάγουσα, αφού η τελευταία ανταποκρίθηκε, τη φορά αυτή, στην πρόσκλησή του.

26 Κατά τη διάρκεια της συνεντεύξεως περί της οποίας έγινε μνεία στη σκέψη 23 της παρούσας αποφάσεως, η προσφεύγουσα-ενάγουσα έλαβε γνώση των επιδόσεών της στη μονάδα «Χ», οι οποίες κρίθηκαν ως μη ικανοποιητικές, και των προβλημάτων που προδήλως ανάγονταν στη συμπεριφορά αυτής. Επιπλέον, ο προϊστάμενος τόνισε ότι σκοπεύει να προτείνει την απόλυσή της στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ).

27 Συμφώνως προς το άρθρο 13 των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων, στις 18 Δεκεμβρίου 2008 καταρτίστηκε ειδική έκθεση. Δεδομένου ότι οι επιδόσεις και η συμπεριφορά της προσφεύγουσας-ενάγουσας εντός της μονάδας «Χ» δεν παρουσίασαν ουδεμία βελτίωση, από την οικεία έκθεση συνήχθη, μεταξύ άλλων, ότι οι δυσκολίες που η υπάλληλος αντιμετώπιζε οφείλονταν αποκλειστικώς στη συμπεριφορά της και όχι στους συναδέλφους της ή στο πολυπολιτισμικό περιβάλλον εντός του οποίου εργάζετο. Συνεπώς, οι προϊστάμενοι, της μονάδας και της υπηρεσίας «Διαχείρισης της ζήτησης» αντιστοίχως, πρότειναν στην ΑΔΑ την απόλυση της προσφεύγουσας-ενάγουσας καθόσον εξακολουθούσε να εμφανίζει δυσκολίες στην επικοινωνία με τους συναδέλφους και στην άρση των ενδεχόμενων διαφωνιών της με αυτούς όπως και αδυναμία να προσλαμβάνει ορθώς και να τηρεί τις δοθείσες οδηγίες καθώς και να αναλαμβάνει την ευθύνη των πράξεών της.

28 Η έκθεση βαθμολογίας του έτους 2008, που καταρτίσθηκε τον Φεβρουάριο του 2009, περιείχε μνεία των ιδίων προβλημάτων στα οποία κατέληγε και η ειδική έκθεση της 18ης Δεκεμβρίου 2008.

29 Η συμβουλευτική επιτροπή ίσης εκπροσωπήσεως για την επαγγελματική ανεπάρκεια (στο εξής: επιτροπή) κλήθηκε ακολούθως να διατυπώσει τη γνώμη της επί της επικείμενης απολύσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

30 Με γνώμη της 14ης Μαΐου 2009 ληφθείσα κατά ομοφωνία (στο εξής: γνώμη), η επιτροπή σημείωσε ότι όχι μόνο ορισμένος αριθμός προσώπων είχε εκφράσει ενώπιόν της αμφιβολίες ως προς την ψυχική κατάσταση της προσφεύγουσας-ενάγουσας, αλλά και ότι η ίδια η επιτροπή έκρινε, κατόπιν ακροάσεώς της, ότι αυτή ευρίσκετο σε ασταθή ή διαταραγμένη ψυχική κατάσταση.

31 Η επιτροπή τόνισε επίσης ότι από τις διενεργηθείσες προηγούμενες ακροάσεις προέκυψε σύγκλιση των απόψεων των προϊσταμένων της προσφεύγουσας-ενάγουσας, σύμφωνα με τις οποίες η τελευταία, λίγο μετά τη μονιμοποίησή της, παρουσίασε ασυνήθη συμπεριφορά με περιοδικές κρίσεις αντικοινωνικότητας προς τους συναδέλφους της, εμφανώς αδικαιολόγητη ή σαφώς προσχηματική άρνηση αναλήψεως και εκτελέσεως των καθηκόντων της ή ακόμη και απότομα ξεσπάσματα γέλιου. Περαιτέρω, ενεφάνη, κατά τη διάρκεια των εργασιών της επιτροπής, ότι, κατόπιν επικοινωνίας με τη ΓΔ «Μετάφραση και Εκδόσεις» τον Αύγουστο του 2008, η ιατρική υπηρεσία του Κοινοβουλίου προέβη σε άκαρπη προσπάθεια επικοινωνίας με την προσφεύγουσα-ενάγουσα προκειμένου να επανεξετάσει τα «συμπτώματα πιθανής κατάθλιψης» τα οποία είχαν ήδη διαγνωσθεί τον Δεκέμβριο του 2006. Ακολούθως, η ΓΔ «Μετάφραση και Εκδόσεις» αιτήθηκε την παρέμβαση της κοινωνικής υπηρεσίας του Κοινοβουλίου, η οποία όμως προσέκρουσε στην άρνηση της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

32 Με τη γνώμη της η επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν ήταν σε θέση να ασκήσει σε ικανοποιητικό βαθμό τα εργασιακά της καθήκοντα εντός του πολυπολιτισμικού περιβάλλοντος του Κοινοβουλίου. Συνήγαγε επιπροσθέτως ότι η διοίκηση έπρεπε να ερευνήσει εάν η επαγγελματική ανεπάρκεια της προσφεύγουσας-ενάγουσας οφείλετο σε ιατρικούς λόγους. Τέλος, δέχτηκε την πρόταση περί απολύσεως καθόσον η επαγγελματική ανεπάρκεια της προσφεύγουσας-ενάγουσας δεν οφείλετο σε ιατρικούς λόγους ή η προσφεύγουσα-ενάγουσα εξακολουθούσε να αρνείται την υποβολή της σε ιατρικές εξετάσεις που κρίνονταν απαραίτητες για την ίαση των ιατρικών προβλημάτων της, στα οποία αναγόταν και η αδυναμία εκπληρώσεως των εργασιακών καθηκόντων της.

33 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα, κατόπιν ακρόασεώς της από τη διοίκηση στις 25 Ιουνίου 2009, απολύθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση, της οποίας έλαβε γνώση στις 7 Ιουλίου 2009.

34 Στις 7 Αυγούστου 2009, ο ιατρός-σύμβουλος του Κοινοβουλίου στο Λουξεμβούργο ζήτησε από ειδικευμένο στην ψυχιατρική ιατρό να εξετάσει την προσφεύγουσα-ενάγουσα. Στη γνωμάτευση που απέστειλε στις 18 Αυγούστου 2009, διέγνωσε «συμπτώματα ασταθούς προσωπικότητας» όπου και ανέφερε τα εξής:

«Ο ψυχιατρικός έλεγχος δεν καταδεικνύει την ύπαρξη ψυχικής διαταραχής: [η προσφεύγουσα-ενάγουσα] έχει σαφή αίσθηση του χρόνου και του χώρου. Δεν εμφανίζει πρόδηλα ψυχωτικά συμπτώματα ούτε αυτοκτονικές τάσεις. Εντούτοις, στον λόγο της διακρίνω ένα ελαφράς μορφής σύνδρομο καταδιώξεως. Έχει μονίμως την αίσθηση ότι είναι αδικημένη, ότι δεν είναι αγαπητή, ότι οι συνάδελφοί της δεν την κατανοούν και κανείς δεν λαμβάνει υπόψη του την πολιτισμική διαφορά της. [Η προσφεύγουσα-ενάγουσα] χαρακτηρίζει προβληματικές τις σχέσεις της με τους προϊστάμενούς της οι οποίοι έθεσαν υπό αμφισβήτηση τις ικανότητές της προς εκπλήρωση των καθηκόντων της. Σημειώνεται ότι σε σχετική της εξιστόρηση [η προσφεύγουσα-ενάγουσα] τείνει να ερμηνεύει τα γεγονότα βάσει παρανοϊκών σκέψεων. Εξ αυτών δύναται να συναχθεί ότι αυτή πάσχει από ελαφράς μορφής διατάραξη προσωπικότητας.»

35 Η ιατρική γνωμάτευση της 18ης Αυγούστου 2009 γνωστοποιήθηκε στην προσφεύγουσα-ενάγουσα η οποία, με επιστολή των συμβούλων της στις 26 Αυγούστου 2009 και εξ αφορμής της ως άνω γνωματεύσεως, αιτήθηκε ενώπιον της ΑΔΑ αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως προκειμένου να γίνουν συμπληρωματικές ιατρικές εξετάσεις. Το αίτημα αυτό απορρίφθηκε με απόφαση της ΑΔΑ της 2ας Σεπτεμβρίου 2009.

36 Την 1η Οκτωβρίου 2009, η προσφεύγουσα-ενάγουσα κατέθεσε, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, προσφυγή κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

37 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου ΔΔ στις 6 Νοεμβρίου 2009 και πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό F-92/09 R, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζήτησε, αφενός, την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και, αφετέρου, τη λήψη προσωρινών μέτρων.

38 Με επιστολή της 19ης Νοεμβρίου 2009, η Γραμματεία ενημέρωσε τους διαδίκους περί της αποφάσεως του Δικαστηρίου ΔΔ να δεχθεί το αίτημα της προσφεύγουσας-ενάγουσας για διατήρηση της ανωνυμίας.

39 Με τη διάταξη της 18ης Δεκεμβρίου 2009, F-92/09 R, U κατά Κοινοβουλίου (Συλλογή Υπ.Υπ. 2009, σ. I-A-1-511 και II-A-1-2771), ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου ΔΔ διέταξε αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως έως την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου ΔΔ με την οποία περατώνεται η δίκη.

40 Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης δέχτηκε την αίτηση αναιρέσεως του Κοινοβουλίου και με διάταξή του της 27ης Απριλίου 2010, T-103/10 P(R), Κοινοβούλιο κατά U (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή), αναίρεσε την προαναφερθείσα διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου ΔΔ με την αιτιολογία ότι εσφαλμένως κρίθηκε ότι η προϋπόθεση του επείγοντος επληρούτο στη συγκεκριμένη περίπτωση και, αποφαινόμενος ο ίδιος επί της διαφοράς, απέρριψε την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

41 Συμφώνως προς το άρθρο 91, παράγραφος 4, του ΚΥΚ, η κύρια διαδικασία ανεστάλη έως την έκδοση της αποφάσεως της ΑΔΑ, της 5ης Φεβρουαρίου 2010, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας-ενάγουσας και η οποία της κοινοποιήθηκε αυθημερόν.

42 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο ΔΔ:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να επιδικάσει εις βάρος του Κοινοβουλίου χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη η οποία, με την επιφύλαξη παντός δικαιώματος, υπολογίζεται στα 15 000 ευρώ·

— να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

43 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο ΔΔ:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Σκεπτικό

44 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα διατυπώνει τρεις λόγους ακυρώσεως της εν λόγω αποφάσεως με τους οποίους προβάλλει, πρώτον, παράβαση των άρθρων 24 του ΚΥΚ και 8 των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων τα οποία προβλέπουν καθήκον αρωγής εις βάρος της διοικήσεως, δεύτερον, παράβαση του άρθρου 59, παράγραφος 5, του ΚΥΚ και τρίτον, παράβαση του άρθρου 12, παράγραφος 2, των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων.

Σχετικά με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως σύμφωνα με τον οποίο δεν παρασχέθηκε στην προσφεύγουσα-ενάγουσα η κατά τα άρθρα 24 του ΚΥΚ και 8 των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων αρωγή

Επιχειρήματα των διαδίκων

45 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα επισημαίνει ότι από το 2006 άρχισε να έχει προβλήματα επικοινωνίας με τους συναδέλφους της, μολονότι η απόδοσή της κατά την ίδια περίοδο εξακολουθούσε να είναι ικανοποιητική. Το 2007 εκκινήθη σχετική διαδικασία βελτιώσεως. Καίτοι αναγνωρίζει το γεγονός ότι ο προϊστάμενος της υπηρεσίας δεν ήταν σε θέση να συναγάγει ότι η επαγγελματική της ανεπάρκεια οφείλετο σε ιατρικούς λόγους, θεωρεί ότι μετά τη μετάθεσή της στη μονάδα «Χ» υπήρξαν αποχρώσες ενδείξεις κατατείνουσες στο παραπάνω συμπέρασμα. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα επικαλείται σχετικώς το πρακτικό συνδιασκέψεως της 5ης Νοεμβρίου 2008 μεταξύ του προϊσταμένου της και διοικητικού υπαλλήλου της υπηρεσίας.

46 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα αναγνωρίζει ότι δίστασε να αποδεχθεί την ύπαρξη ψυχολογικών προβλημάτων, εξ ου και αρνήθηκε κάθε βοήθεια. Πάντως, θα ήταν εξαιρετικώς δύσκολο για άτομο με διατάραξη προσωπικότητας, όπως διέγνωσε ο ψυχίατρος από τον οποίο ζήτησε γνωμάτευση η ιατρική υπηρεσία του Κοινοβουλίου, να αποδεχθεί τη συγκεκριμένη πάθηση, δεδομένου ότι η οφειλόμενη στην πάθηση αυτή συμπεριφορά θεωρείται από τον ενδιαφερόμενο ως φυσιολογική και αναπότρεπτη.

47 Εντούτοις, ο πρώτος βαθμολογητής έσπευσε να προτείνει την απόλυσή της. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα προσθέτει ότι η επιτροπή, στη γνωμοδότησή της, υπογράμμισε ότι ενδεχομένως η επαγγελματική της ανεπάρκεια έχει παθολογική αιτία και κάλεσε τη διοίκηση να ερευνήσει το βάσιμο της εν λόγω παραδοχής.

48 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα επισημαίνει ότι, δυνάμει του άρθρου 24 του ΚΥΚ, η διοίκηση έχει καθήκον αρωγής προς τους υπαλλήλους. Κατά πάγια νομολογία, το καθήκον αυτό όπως και η αρχή της χρηστής διοικήσεως επιβάλλουν, οσάκις η διοίκηση λαμβάνει απόφαση σχετικά με την κατάσταση υπαλλήλου, να λαμβάνει υπόψη το σύνολο των στοιχείων τα οποία είναι ικανά να επηρεάσουν την απόφασή της και, ενεργώντας κατά τον τρόπο αυτό, να λαμβάνει υπόψη το συμφέρον όχι μόνον της υπηρεσίας αλλά και του οικείου υπαλλήλου. Σε περίπτωση δε αποφάσεως με σοβαρές έννομες συνέπειες όπως αυτή της απολύσεως, το καθήκον αρωγής της διοικήσεως καθίσταται επιτακτικό.

49 Επομένως, ο βαθμολογητής παρέβη την υποχρέωση αρωγής που προβλέπουν τα άρθρα 24 του ΚΥΚ και 8, παράγραφος 5, των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων, καθόσον αποφάσισε, εν προκειμένω, να μην ενημερώσει αμέσως την ιατρική υπηρεσία του Κοινοβουλίου περί των ενδεχόμενων ψυχολογικών προβλημάτων της προσφεύγουσας-ενάγουσας μετά τη μετάθεσή της στη μονάδα «Χ». Ακόμη κι αν η ίδια δεν θέλησε να αποδεχθεί την ύπαρξη αυτών των προβλημάτων ή να συνεργαστεί, η διοίκηση, εν αμφιβολία ως προς την απόδοση των προβλημάτων της σε ιατρικούς λόγους, θα έπρεπε, στο πλαίσιο του καθήκοντος αρωγής, να περατώσει ή τουλάχιστον να αναστείλει τη διαδικασία και να ζητήσει από την ιατρική υπηρεσία συμπληρωματικές εξετάσεις. Το γεγονός ότι ο ψυχίατρος του οποίου τη γνωμάτευση ζήτησε η ιατρική υπηρεσία διέγνωσε «συμπτώματα ασταθούς προσωπικότητας» επέτεινε την υποχρέωση της διοικήσεως να δράσει ως όφειλε κατά τα ανωτέρω.

50 Με επιστολή της προσφεύγουσας-ενάγουσας στις 27 Απριλίου 2010, περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου η έκθεση του ψυχιάτρου Δρ. Η, ο οποίος, κατόπιν συνεδρίας του με την προσφεύγουσα-ενάγουσα και εξετάσεώς της στις 21 Απριλίου 2010, συμπέρανε ότι αυτή πάσχει από σοβαρή διατάραξη προσωπικότητας με κίνδυνο μετακυλίσεως σε πρόδηλη ψύχωση. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα δικαιολόγησε την εκπρόθεσμη κατάθεση του νέου αυτού αποδεικτικού στοιχείου επικαλούμενη το γεγονός ότι ο Δρ. Η, τον οποίο αυτή ζήτησε να συναντήσει από τον Ιανουάριο του 2010, την δέχθηκε τελικώς στις 21 Απριλίου 2010.

51 Το Κοινοβούλιο υποστήριξε, κατ' αρχάς, ότι η επίκληση του άρθρου 24 του ΚΥΚ είναι αλυσιτελής καθόσον αυτό, εν προκειμένω, δεν αφορά το καθήκον αρωγής αλλά το καθήκον συμπαραστάσεως στον υπάλληλο από τα θεσμικά όργανα. Συνεπώς, το Κοινοβούλιο θεωρεί ότι υποχρεούται να απαντήσει μόνο στα επιχειρήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας τα οποία ερείδονται στην προβληθείσα παράβαση του άρθρου 8 των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων.

52 Το Κοινοβούλιο επισήμανε σχετικώς ότι η επιδείνωση των επιδόσεων της προσφεύγουσας-ενάγουσας, ελλείψει προθυμίας της και κινήτρου να εκτελέσει επιμελώς τα καθήκοντά της, εκδηλώθηκε μετά τη μονιμοποίησή της.

53 Η κοινωνική λειτουργός, η οποία μετά από αίτημα του υπευθύνου στην υπηρεσία ανθρωπίνου δυναμικού της ΓΔ «Μετάφραση και Εκδόσεις» μετέβη τον Σεπτέμβριο του 2008 στον τόπο εργασίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας, δεν παρατήρησε ιδιορρυθμίες στον χαρακτήρα της. Εκτός αυτού, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ουδόλως αντιμετώπισε θετικά ή έστω διαλλακτικά την προταθείσα από την κοινωνική λειτουργό βοήθεια.

54 Επιπροσθέτως, ο ιατρός-σύμβουλος του Κοινοβουλίου, στον οποίο τελικώς απευθύνθηκε η προσφεύγουσα-ενάγουσα στις 20 Νοεμβρίου 2008, δεν διαπίστωσε ιδιορρυθμίες στον χαρακτήρα της και την παρέπεμψε στην κοινωνική λειτουργό.

55 Το Κοινοβούλιο τονίζει ότι, παρά τις προσπάθειές του, η προσφεύγουσα-ενάγουσα συνέχισε να κατηγορεί τους ιεραρχικά προϊστάμενούς της διότι δεν κατανοούσαν τη νοοτροπία της. Το Κοινοβούλιο προσθέτει ότι η συμπεριφορά της αυτή δεν εναρμονιζόταν με το πολυπολιτισμικό και διεθνές εργασιακό περιβάλλον του Κοινοβουλίου ενώ η ίδια επεδείκνυε επανειλημμένως περιφρόνηση προς τους θεσμούς του Κοινοβουλίου και της Ένωσης και προς την εργασία της σε σημείο να εκφράζει την επιθυμία της να παραιτηθεί.

56 Το Κοινοβούλιο εκτιμά ότι το άρθρο 8 των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων ορθώς εφαρμόστηκε στην υπό κρίση περίπτωση. Πράγματι, κατά την κίνηση της διαδικασίας βελτιώσεως, δηλαδή κατά την αρχική συνέντευξη του άρθρου 7 των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων που έλαβε χώρα στις 9 Ιουλίου 2007, ο τελικός βαθμολογητής δεν έκρινε απαραίτητο να απευθυνθεί στην ιατρική υπηρεσία αφ' ης στιγμής δεν υπήρχαν ενδείξεις επαγγελματικής ανεπάρκειας οφειλόμενης σε ιατρικούς λόγους στο πρόσωπο της προσφεύγουσας-ενάγουσας. Η ίδια άλλωστε δεν επικαλέστηκε την ύπαρξη αυτών των λόγων. Επομένως, ο τελικός βαθμολογητής έπραξε συμφώνως προς το άρθρο 8, παράγραφος 1, των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων.

57 Το Κοινοβούλιο εκτιμά ότι ο ψυχίατρος τον οποίο συμβουλεύτηκε η ιατρική υπηρεσία τον Αύγουστο του 2009 δεν διαπίστωσε, κατόπιν εξετάσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας, ουδεμία διανοητική σύγχυση. Υπό αυτούς τους όρους και βάσει αυτής της διαγνώσεως ευλόγως η διοίκηση θεώρησε ότι η επαγγελματική ανεπάρκεια της προσφεύγουσας-ενάγουσας δεν οφείλετο σε προβλήματα ιατρικής φύσεως. Εν πάση περιπτώσει, η έκθεση του ιατρού δεν συνέδεσε τη διατάραξη της προσωπικότητας της προσφεύγουσας-ενάγουσας με την επαγγελματική της ανεπάρκεια. Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι, παρά τη διαγνωσθείσα διατάραξη προσωπικότητας, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ήταν σε θέση να ασκεί ορθώς τα καθήκοντά της.

58 Το Κοινοβούλιο προσθέτει ότι τα λάθη στα οποία υπέπεσε η προσφεύγουσα-ενάγουσα κατά τη διάρκεια ασκήσεως των καθηκόντων της ήταν τόσο σοβαρά και συχνά ώστε να παρακωλύεται η εύρυθμη λειτουργία της υπηρεσίας. Η επιθετική συμπεριφορά της και ειδικότερα η κατηγορηματική άρνησή της να εργάζεται με συναδέλφους ορισμένης εθνικότητας ή εθνοτικής καταγωγής καθιστούσε αδύνατη οποιαδήποτε συνεργασία εντός της υπηρεσίας.

59 Το Κοινοβούλιο αμφισβητεί την ερμηνεία που δόθηκε στο πρακτικό συνδιασκέψεως της 5ης Νοεμβρίου 2008, που προεκτέθηκε στη σκέψη 24. Το μόνο που προτάθηκε κατά τη διάρκεια αυτής της συνδιασκέψεως ήταν η στενή και λεπτομερής παρακολούθηση της εργασίας και της συμπεριφοράς της προσφεύγουσας-ενάγουσας προκειμένου ο τελικός βαθμολογητής να διευκολυνθεί στην απόφασή του αναφορικά με το επαγγελματικό μέλλον της προσφεύγουσας-ενάγουσας. Τονίστηκε επίσης ότι καταβλήθησαν όλες οι δυνατές προσπάθειες να προσφερθεί, σε περίπτωση ανάγκης, ψυχολογική υποστήριξη στην προσφεύγουσα-ενάγουσα, εντούτοις η τελευταία αρνήθηκε την ύπαρξη ψυχολογικών προβλημάτων και απέκλεισε κάθε παροχή βοήθειας. Κατά τους ισχυρισμούς του Κοινοβουλίου, ουδόλως συνάγεται από το πρακτικό συνδιασκέψεως ότι οι επαγγελματικές δυσκολίες της προσφεύγουσας-ενάγουσας, που εκδηλώθηκαν από τη μονιμοποίησή της και έπειτα, είναι απόρροια προβλημάτων ιατρικής φύσεως και ότι αυτή «είχε ανάγκη ψυχολογικής υποστήριξης».

60 Το Κοινοβούλιο θέτει υπό αμφισβήτηση τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας-ενάγουσας, ότι δίσταζε να αποδεχτεί την ύπαρξη ψυχολογικών προβλημάτων της, αφού, κατά τον ιατρό-σύμβουλο, ακολουθούσε θεραπεία με τη βοήθεια ψυχιάτρου και δεν ηδύνατο να αγνοεί ότι πάσχει από ψυχιατρικά προβλήματα τα οποία θα μπορούσε να επικαλεστεί κατά τη διαδικασία βελτιώσεως.

61 Το Κοινοβούλιο, τέλος, εκτιμά ότι η γνώμη της επιτροπής στερείται εν προκειμένω σημασίας, καθόσον η επιτροπή, αφενός, δεν αποτελείται από ιατρούς και, αφετέρου, υπέβαλε τη γνώμη της στις 14 Μαΐου 2009. Αντιθέτως, η ΑΔΑ μπορούσε να στηριχθεί, τον Μάιο του 2009, στα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε ο ιατρός-σύμβουλος του Κοινοβουλίου μερικούς μήνες νωρίτερα, τον Νοέμβριο του 2008, μετά από εξέταση της προσφεύγουσας-ενάγουσας κατά την ίδια περίοδο, σύμφωνα με τα οποία δεν παρατηρήθηκε οποιαδήποτε ιδιαιτερότητα από ιατρικής απόψεως στη συμπεριφορά της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου ΔΔ

62 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το Κοινοβούλιο παραβίασε το καθήκον αρωγής που προβλέπουν τα άρθρα 24 του ΚΥΚ και 8 των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων εφόσον από την κίνηση της διαδικασίας βελτιώσεως μέχρι την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως και κατά τη διάρκεια της συνολικής διαδικασίας θα μπορούσε, μέσω πολυάριθμων ενδείξεων, να αποδώσει την επαγγελματική της ανεπάρκεια σε προβλήματα υγείας. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα διευκρινίζει ότι το καθήκον αρωγής επιβάλλει στη διοίκηση, όσον αφορά τους υπαλλήλους στους οποίους έχουν διαγνωσθεί ψυχολογικά προβλήματα, την υποχρέωση να επικοινωνήσει με ιατρό.

63 Συναφώς, παραδεκτώς προβάλλεται ο πρώτος λόγος ακυρώσεως από την προσφεύγουσα-ενάγουσα, ο οποίος αφορά κυρίως την παράβαση της υποχρεώσεως αρωγής, όπως αυτή συνοψίζεται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 8 των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων, χωρίς να απαιτείται να ερευνηθεί το εύρος της υποχρεώσεως συμπαραστάσεως του υπαλλήλου που επιβάλλει στα θεσμικά όργανα το άρθρο 24 του ΚΥΚ.

64 Θα πρέπει, κατ' αρχάς, να υπομνησθεί ότι η έννοια του καθήκοντος αρωγής που έχει η διοίκηση, όπως διαμορφώθηκε με τη νομολογία, απηχεί την ισορροπία αμοιβαίων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που δημιούργησε ο ΚΥΚ στο πλαίσιο των σχέσεων μεταξύ της δημόσιας αρχής και των υπαλλήλων της δημόσιας υπηρεσίας. Η ισορροπία αυτή έχει κυρίως ως συνέπεια, οσάκις λαμβάνει απόφαση σχετικά με την κατάσταση υπαλλήλου, η διοίκηση να λαμβάνει υπόψη το σύνολο των στοιχείων τα οποία

είναι ικανά να καθορίσουν την απόφασή της και, ενεργώντας κατά τον τρόπο αυτό, να λαμβάνει υπόψη το συμφέρον όχι μόνο της υπηρεσίας αλλά και του οικείου υπαλλήλου (βλ. απόφαση της 28ης Μαΐου 1980, 33/79 και 75/79, Kuhner κατά Επιτροπής, Συλλογή 1980/II, σ. 221, σκέψη 22, απόφαση της 29ης Ιουνίου 1994, C-298/93 P, Klinke κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1994, σ. I-3009, σκέψη 38).

65 Το καθήκον αρωγής επιβάλλει στη διοίκηση, οσάκις υπάρχουν αμφιβολίες ως προς την παθολογική αιτία των δυσκολιών που αντιμετωπίζει υπάλληλος στην εκτέλεση των καθηκόντων του, να καταβάλλει κάθε δυνατή επιμέλεια προκειμένου να αρθούν οι αμφιβολίες αυτές προτού ακόμη εκδοθεί απόφαση περί απολύσεως του οικείου υπαλλήλου (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Πρωτοδικείου της 26ης Φεβρουαρίου 2003, T-145/01, Latino κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2003, σ. I-A-59 και II-337, σκέψη 93).

66 Αυτή η υποχρέωση αποτυπώνεται και στις εσωτερικές κανονιστικές διατάξεις αφού το άρθρο 8 των εν λόγω διατάξεων ορίζει ότι απόκειται, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, στον τελικό βαθμολογητή να ενημερώσει την ιατρική υπηρεσία του Κοινοβουλίου οσάκις υποπίπτουν στην αντίληψή του γεγονότα ικανά να αποδώσουν την επίμαχη συμπεριφορά του υπαλλήλου σε προβλήματα ιατρικής φύσεως.

67 Επιπλέον, οι υποχρεώσεις της διοικήσεως λόγω του καθήκοντος αρωγής διευρύνονται ουσιωδώς, οσάκις πρόκειται για ιδιαίτερη περίπτωση υπαλλήλου του οποίου η ψυχική υγεία και ακολούθως η ικανότητά του να υπερασπισθεί λυσιτελώς τα συμφέροντά του αμφισβητείται (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2006, F-17/05, De Brito Sequeira Carvalho κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2006, σ. I-A-1-149 και II-A-1-577, σκέψη 72), πολύ περισσότερο όταν ο εμπλεκόμενος υπάλληλος βρίσκεται υπό την απειλή της απολύσεώς του και συνεπώς σε ευάλωτη θέση, όπως στην υπό κρίση περίπτωση.

68 Εν προκειμένω, από το πρακτικό συνδιασκέψεως της 5ης Νοεμβρίου 2008 σχετικά με την ενσωμάτωση της προσφεύγουσας-ενάγουσας εντός της μονάδας «X», του οποίου αποδέκτες ήταν ο προϊστάμενος της υπηρεσίας και ο γενικός διευθυντής, συνάγεται ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα, παρά τις αγαθές προαιρέσεις της, αντιμετώπιζε προβλήματα επικοινωνίας με τους συναδέλφους της, στη μονάδα είχε απομονωθεί εξαιτίας της συμπεριφοράς της ενώ ο αρμόδιος προϊστάμενος εξέφραζε φόβους για τυχόν μελλοντική επιδείνωση των σχέσεων εντός της μονάδας. Επιπροσθέτως το πρακτικό εδήλωνε ότι, καίτοι είχε καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να χορηγηθεί, σε περίπτωση ανάγκης, στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ψυχολογική υποστήριξη από ιατρό ή κοινωνικό λειτουργό, εντούτοις η προσφεύγουσα-ενάγουσα την είχε απορρίψει επανειλημμένως αρνούμενη την ύπαρξη σχετικών προβλημάτων.

69 Άλλωστε, η επιτροπή ερωτήθηκε επί της προτάσεως περί απολύσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας. Στη γνώμη που διετύπωσε στις 14 Μαΐου 2009, η επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν ήταν σε θέση να ασκήσει σε ικανοποιητικό βαθμό τα εργασιακά της καθήκοντα εντός του πολυπολιτισμικού περιβάλλοντος του Κοινοβουλίου. Συνήγαγε επιπροσθέτως ότι η διοίκηση έπρεπε να ερευνήσει εάν η επαγγελματική ανεπάρκεια της προσφεύγουσας-ενάγουσας οφείλετο σε ιατρικούς λόγους. Τέλος, δέχτηκε την πρόταση περί απολύσεως εφόσον η επαγγελματική ανεπάρκεια της προσφεύγουσας-ενάγουσας δεν οφείλετο σε ιατρικούς λόγους ή η προσφεύγουσα-ενάγουσα εξακολουθούσε να αρνείται την υποβολή της σε ιατρικές εξετάσεις που κρίνονταν απαραίτητες για την ίαση των ιατρικών προβλημάτων της, στα οποία αναγόταν και η αδυναμία εκπληρώσεως των εργασιακών καθηκόντων της.

70 Θα πρέπει να σημειωθεί ότι στην ως άνω γνώμη υπήρχε εκτενής αναφορά στο ζήτημα της ενδεχόμενης αλληλεξαρτήσεως επαγγελματικής ανεπάρκειας της προσφεύγουσας-ενάγουσας και καταστάσεως της ψυχικής υγείας της.

71 Η επιτροπή επισήμανε, επομένως, ότι όχι μόνο ορισμένος αριθμός προσώπων είχε εκφράσει ενώπιόν της αμφιβολίες ως προς την ψυχική κατάσταση της προσφεύγουσας-ενάγουσας αλλά και ότι η ίδια η επιτροπή έκρινε, ύστερα από προηγούμενη ακρόασή της, ότι αυτή ευρίσκετο σε ασταθή ή διαταραγμένη ψυχική κατάσταση.

72 Η επιτροπή τόνισε επίσης ότι από τις διενεργηθείσες προηγούμενες ακροάσεις προέκυψε σύγκλιση των απόψεων των προϊσταμένων της προσφεύγουσας-ενάγουσας, σύμφωνα με τις οποίες η τελευταία, λίγο μετά τη μονιμοποίησή της, παρουσίασε ασυνήθη συμπεριφορά με περιοδικές κρίσεις αντικοινωνικότητας προς τους συναδέλφους της, εμφανώς αδικαιολόγητη ή σαφώς προσχηματική άρνηση αναλήψεως και εκτελέσεως των καθηκόντων της ή ακόμη και απότομα ξεσπάσματα γέλιου.

73 Περαιτέρω, προέκυψε, κατά τη διάρκεια των εργασιών της επιτροπής, ότι, κατόπιν επικοινωνίας με τη ΓΔ «Μετάφραση και Εκδόσεις» τον Αύγουστο του 2008, η ιατρική υπηρεσία του Κοινοβουλίου προέβη σε άκαρπη προσπάθεια επικοινωνίας με την προσφεύγουσα-ενάγουσα προκειμένου να επανεξετάσει τα «συμπτώματα πιθανής κατάθλιψης» τα οποία είχαν ήδη διαγνωσθεί τον Δεκέμβριο του 2006. Ακολούθως, η ΓΔ «Μετάφραση και Εκδόσεις» αιτήθηκε την παρέμβαση της κοινωνικής υπηρεσίας του Κοινοβουλίου, η οποία όμως προσέκρουσε στην άρνηση της προσφεύγουσας-ενάγουσας. Από τη δικογραφία προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι ιατρός, περί τα τέλη του 2008, είχε προτείνει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα την παροχή ψυχολογικής υποστήριξης όσο αυτή εργαζόταν στη μονάδα «Χ», την οποία όμως αυτή αρνήθηκε.

74 Βεβαίως, εναπόκειται στη διοίκηση να εξασφαλίζει ότι οι υπάλληλοι ή το λοιπό προσωπικό δεν θα ασκούν καταχρηστικώς ή απατηλώς τα δικαιώματα που τους παρέχει ο ΚΥΚ, ιδίως με την κάλυψη κατά του κινδύνου αναπηρίας.

75 Εντούτοις, ενόψει των προεκτεθέντων, θα πρέπει να κριθεί ότι η διοίκηση διέθετε από τα τέλη του 2008 και, εν πάση περιπτώσει, τον Μάιο του 2009 όταν η επιτροπή διετύπωσε τη γνώμη της επαρκείς ενδείξεις για να υποθέσει ότι η επίμαχη συμπεριφορά της προσφεύγουσας-ενάγουσας ενδεχομένως οφείλετο σε προβλήματα ιατρικής φύσεως. Υπό αυτές τις προϋποθέσεις θα έπρεπε, πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, να καταβάλει κάθε δυνατή επιμέλεια για να επαληθευθεί ότι κάτι τέτοιο δεν ισχύει.

76 Μολαταύτα, το Κοινοβούλιο, για να στηρίξει την άμυνά του, περιορίζεται στην απλή επισήμανση ότι, κατά τη χρονική στιγμή εκδόσεως της προσβαλλομένης πράξεως, η διοίκηση διέθετε στοιχεία τα οποία της επέτρεπαν να διαπιστώσει ότι οι επαγγελματικές δυσκολίες της προσφεύγουσας-ενάγουσας δεν αποδίδονταν σε προβλήματα ιατρικής φύσεως.

77 Επιπροσθέτως, θα πρέπει να υπομνησθεί ότι το Κοινοβούλιο αρκείται στην εκτίμηση της κοινωνικής λειτουργού, μετά τη μετάβασή της τον Σεπτέμβριο του 2008 στον εργασιακό χώρο της προσφεύγουσας-ενάγουσας και σε αυτήν του ιατρού-συμβούλου, ο οποίος, κατά τη συνεδρία της 20ής Νοεμβρίου 2008, δεν διέγνωσε κανένα πρόβλημα ιατρικής φύσεως.

78 Η εκτίμηση, όμως, της κοινωνικής λειτουργού, η οποία δεν διαθέτει τις απαραίτητες ιατρικές γνώσεις, δεν επιτρέπει στη διοίκηση να παραμερίσει οποιαδήποτε αμφιβολία όσον αφορά την αναγόμενη σε προβλήματα ιατρικής φύσεως επαγγελματική ανεπάρκεια του προσωπικού της.

79 Σε ό,τι αφορά την «εξέταση» της 20ής Νοεμβρίου 2008 στην οποία προέβη ο ιατρός-σύμβουλος του Κοινοβουλίου, η επιστολή της 27ης Οκτωβρίου 2009 συνιστά το μοναδικό σχετικό με την «εξέταση» στοιχείο της δικογραφίας. Η επιστολή αυτή αναφέρει τα εξής:

«Σε συνέντευξη που είχα [με την προσφεύγουσα-ενάγουσα] παρουσία της κοινωνικής λειτουργού προκειμένου να διερευνηθούν προβλήματα κοινωνικής φύσεως που τυχόν αντιμετωπίζει, δεν σημειώθηκε κάτι ιδιαίτερο.»

80 Παρά ταύτα, δεν συνάγεται από την επιστολή αυτή ότι ο ιατρός-σύμβουλος του Κοινοβουλίου, ο οποίος εξάλλου δεν είναι ψυχίατρος, κατέληξε, μετά τη συνέντευξη, σε διάγνωση ή συμπεράσματα σχετικά με την επαγγελματική ανεπάρκεια της προσφεύγουσας-ενάγουσας ως ενδεχόμενη απόρροια των ιατρικής φύσεως προβλημάτων της. Συγκεκριμένα, ο ιατρός-σύμβουλος αρκείται στην απλή αναφορά ότι η οικεία συνέντευξη πράγματι έλαβε χώρα και κατά τη διάρκειά της δεν προέκυψε ιδιαίτερο ζήτημα.

81 Οι ενδείξεις στις οποίες επομένως στηρίζεται το Κοινοβούλιο δεν φαίνονται αρκούντως πειστικές.

82 Το Κοινοβούλιο, ιδίως, δεν μνημονεύει οποιαδήποτε ενέργεια της διοικήσεως στην οποία θα έπρεπε να προβεί κατά το χρονικό διάστημα από τη γνωστοποίηση σε αυτή της γνώμης της επιτροπής μέχρι την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

83 Η υποχρέωση της διοικήσεως να καθορίσει εάν τα εργασιακά προβλήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας οφείλονται σε ιατρικούς λόγους επιβαλλόταν ιδιαιτέρως στο στάδιο αυτό της προταθείσας από την επιτροπή διαδικασίας καθόσον η επιτροπή, δυνάμενη να εξετάσει ενδελεχώς την κατάσταση της προσφεύγουσας-ενάγουσας, ρητώς θεώρησε πιθανή την απόδοση της επαγγελματικής της ανεπάρκειας σε προβλήματα ψυχικής υγείας.

84 Επιπλέον, δεδομένης της γνώμης της επιτροπής, η επίμονη απόρριψη της προσφεύγουσας-ενάγουσας να λάβει οποιαδήποτε βοήθεια θα μπορούσε ευλόγως να αποδοθεί στην άρνησή της να παραδεχτεί την ύπαρξη πιθανής ψυχικής διαταραχής της και να θεωρηθεί ως ένδειξη της αδυναμίας της, εξαιτίας των προβλημάτων ψυχικής υγείας, να υπερασπισθεί δεόντως τα συμφέροντά της. Το γεγονός ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα παρακολουθείτο από ψυχίατρο, το οποίο το Κοινοβούλιο εκμεταλλεύθηκε ως επιχείρημα για να αποδείξει τους ισχυρισμούς του, δεν είναι επαρκές για να επιβεβαιώσει την ύπαρξη ψυχικών διαταραχών αυτής.

85 Όπως προεκτέθηκε, οσάκις υπάλληλος δεν είναι ικανός να ενεργήσει για λογαριασμό του και να εκτιμήσει την ύπαρξη της ασθένειας αυτού, στοιχειοθετείται, ενδεχομένως, υποχρέωση του θεσμικού οργάνου προς ενέργεια, πολύ περισσότερο δε όταν ο υπάλληλος βρίσκεται υπό την απειλή απολύσεως και επομένως σε ευάλωτη θέση. Ακολούθως, εν προκειμένω, η διοίκηση έπρεπε να εμμείνει ώστε η προσφεύγουσα-ενάγουσα να υποβληθεί σε συμπληρωματικές ιατρικές εξετάσεις βάσει του δικαιώματος που παρέχεται στο όργανο να ζητήσει την εξέταση του υπαλλήλου από ιατρό-σύμβουλο, μετά την οποία δύναται ο υπάλληλος να τεθεί σε άδεια αν το απαιτεί η κατάσταση της υγείας του βάσει του άρθρου 59, παράγραφος 5, του ΚΥΚ.

86 Παρά ταύτα, το Κοινοβούλιο δεν κατέβαλε ιδιαίτερη προσπάθεια στην υπό κρίση περίπτωση να μεταπείσει την προσφεύγουσα-ενάγουσα προκειμένου να εξεταστεί από ιατρό μετά τη διατύπωση της γνώμης της επιτροπής ούτε επικαλείται κάτι αντίστοιχο στους ισχυρισμούς του. Η προσβαλλόμενη απόφαση, άλλωστε, σιωπά ως προς το σημείο αυτό, παρά την ύπαρξη της γνώμης της επιτροπής, και δεν συμπεριλαμβάνει ουδεμία μνεία δικαιολογούσα την απουσία οποιασδήποτε περαιτέρω ιατρικής έρευνας.

87 Αυτή η ολιγωρία που επέδειξε το Κοινοβούλιο στην περίπτωση της προσφεύγουσας-ενάγουσας είναι κατά μείζονα λόγο δυσεξήγητη εάν ληφθεί υπόψη ότι, καίτοι η προσβαλλόμενη απόφαση είχε ήδη ληφθεί, το Κοινοβούλιο, μέσω της ιατρικής υπηρεσίας του, δεν δίστασε, μετά την επίσκεψη της προσφεύγουσας-ενάγουσας στην εν λόγω υπηρεσία, να αναθέσει την εξέτασή της σε ψυχίατρο τον Αύγουστο του 2009. Η ως άνω απόφαση του Κοινοβουλίου, η οποία λήφθηκε αμέσως μετά την προσβαλλόμενη απόφαση, επιβεβαιώνει την ανάγκη εξετάσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας από ειδικευμένο ιατρό και, κατά συνέπεια, αποκαλύπτει τις πλημμέλειες της διαδικασίας που οδήγησε στην επίμαχη απόλυση.

88 Μια τέτοια ιατρική εξέταση της προσφεύγουσας-ενάγουσας θα έπρεπε όμως να λάβει χώρα πριν από τη λήψη της αποφάσεως περί απολύσεώς της, η οποία ενδεχομένως τότε θα μπορούσε να αιτιολογηθεί εάν ο υπεύθυνος ιατρός είχε πράγματι αποκλείσει την ύπαρξη προβλημάτων ιατρικής φύσεως στα οποία έγκειται η επίμεμπτη συμπεριφορά της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

89 Από το σύνολο των προεκτεθέντων και χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί το παραδεκτό του αποδεικτικού στοιχείου που προσκόμισε στις 27 Απριλίου 2010 η προσφεύγουσα-ενάγουσα, κρίνεται ότι το Κοινοβούλιο δεν κατέβαλε κάθε δυνατή επιμέλεια για να άρει οποιαδήποτε αμφιβολία σχετική με την ιατρική αιτία της επαγγελματικής ανεπάρκειας της προσφεύγουσας-ενάγουσας και, επομένως, παραβίασε το καθήκον αρωγής που υπέχει κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8 των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων.

90 Κατόπιν των ανωτέρω και χωρίς να είναι αναγκαίο να εξετασθούν οι υπόλοιποι λόγοι ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος ακυρώσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας και, επομένως, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση επί της ουσίας.

Επί της χρηματικής ικανοποιήσεως

91 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί την επιδίκαση εις βάρος του Κοινοβουλίου χρηματικής ικανοποιήσεως για την ηθική βλάβη που υπέστη, η οποία υπολογίζεται στα 15 000 ευρώ.

92 Το Κοινοβούλιο ισχυρίζεται ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα ουδόλως προσδιορίζει σε τι συνίσταται η βλάβη που υπέστη και θεωρεί ότι το αίτημά της θα πρέπει να απορριφθεί ως απαραδέκτως προβαλλόμενο.

93 Επικουρικώς, υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν απέδειξε τον παράνομο χαρακτήρα των πράξεων της διοικήσεως.

94 Συναφώς, δεν αμφισβητείται ότι με την προεκτεθείσα στη σκέψη 87 παράνομη συμπεριφορά του Κοινοβουλίου η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέστη ηθική βλάβη.

95 Εντούτοις, η ακύρωση παράνομης πράξεως, η οποία ενεργεί ab initio, μπορεί να συνιστά, αυτή καθαυτή, πρόσφορη και, κατ' αρχήν, επαρκή ικανοποίηση κάθε ηθικής βλάβης που τυχόν προκάλεσε η εν λόγω πράξη (απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 1987, 44/85, 77/85, 294/85 και 295/85, Hochbaum και Rawes κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 3259, σκέψη 22· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 9ης Νοεμβρίου 2004, T-116/03, Montalto κατά Συμβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2004, σ. I-A-339 και II-1541, σκέψη 127, και της 6ης Ιουνίου 2006, T-10/02, Girardot κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2004, σ. I-A-2-129 και II-A-2-609, σκέψη 131· απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 8ης Μαΐου 2008, F-6/07, Suvikas κατά Συμβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2008, σ I-A-1-151 και II-A-1-819, σκέψη 151) εκτός εάν η προσφεύγουσα-ενάγουσα αποδεικνύει ότι υπέστη ηθική βλάβη η οποία μπορεί να διαχωριστεί από την παρανομία που δικαιολογεί την ακύρωση και δεν είναι δυνατό να επανορθωθεί πλήρως με την ακύρωση αυτή (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 1990, C-343/87, Culin κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-225, σκέψεις 27 και 28).

96 Στην υπό κρίση περίπτωση, καίτοι ενδέχεται να προκλήθηκαν αισθήματα αδικίας, απογοητεύσεως ή ανασφάλειας στην προσφεύγουσα-ενάγουσα, η καθεαυτή ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως συνιστά πρόσφορη και επαρκή ικανοποίηση.

97 Συνεπώς, το αίτημα περί επιδικάσεως χρηματικής ικανοποιήσεως θα πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

98 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, υπό την επιφύλαξη των λοιπών διατάξεων του ογδόου κεφαλαίου του δευτέρου τίτλου του εν λόγω κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δυνάμει της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού, όταν απαιτείται από λόγους επιείκειας, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης μπορεί να αποφασίσει ότι ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται εν μέρει μόνο στα δικαστικά έξοδα ή ότι δεν πρέπει να καταδικαστεί για τους ως άνω λόγους.

99 Από το σκεπτικό της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι το Κοινοβούλιο ηττήθηκε. Επιπλέον, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζήτησε ρητώς με το αιτητικό της προσφυγής-αγωγής της να καταδικασθεί το καθού-εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα. Συνεπώς, δεδομένου ότι οι περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως δεν δικαιολογούν την εφαρμογή του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Κοινοβούλιο πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 6ης Ιουλίου 2009, περί απολύσεως της U.

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή-αγωγή.

3) Καταδικάζει το Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ταγαράς Van Raepenbusch Rofes i Pujol

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 28 Οκτωβρίου 2010.

Η Γραμματέας
W. Hakenberg

Ο Πρόεδρος
Χ. Ταγαράς